
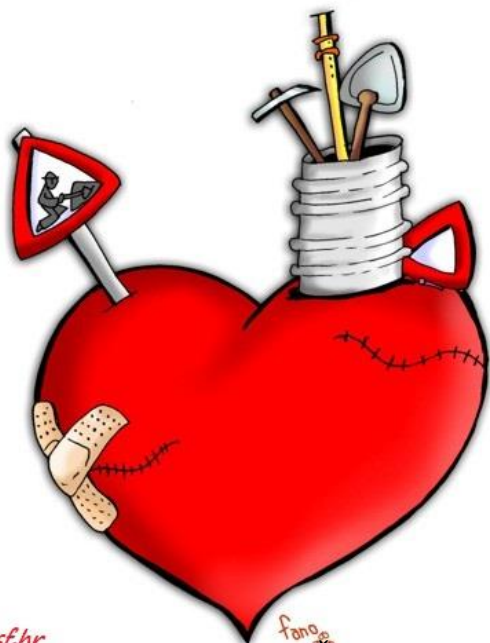

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Pon. 27. studenog</i>	17.30 + Milka Sabljak	
<i>Uto. 28. studenog</i>	17.30 + Mijo Gojević i Mandica i Dragan Božičević	
<i>Sri. 29. studenog</i>	17.30 Na čast Sv. Josipa za sve dobročinitelje	
<i>Čet. 30. studenog</i>	17.30 + Milka Sabljek i ob. Stošić	
<i>Pet. 1. prosinca</i>	17.30 Po nakani (al)	
<i>Sub 2. prosinca</i>	15.00 VOJNOVAC: Po nakani (al) 17.30 + Nikola Juričić i Ivan Božičević	
<i>3. prosinca</i>	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Nikola Luketić; + Danijel, Zorka, Ivan i Vlado Luketić	
1. Došašća	16 SKRADNIK: Po nakani (al)	

1. ŽUPNA KATEHEZA održava se prema rasporedu po grupama do Bezgrešne.
2. CARITAS - susret biskupijskih volontera u subotu, 2. prosinca na Ličkom Osiku.
3. ZORNICE - započet će nakon prve nedjelje došašća tj. u ponedjeljak 3. prosinca.
4. PRVA ADVENTSKA SVIJEĆA – biti će zapaljena u subotu, 2. prosinca nakon večernje mise. Nastojat ćemo i ove godine zajednički u našim župnim i filijalnim središtima paleći adventsku svijeću razariti duh radosnog iščekivanja ređenja Sina Božjega.
5. BEZGREŠNU ili ZADNJU SVETICU – slavit ćemo u petak, 8. prosinca dopodnevnom i večernjom misom. Za svetkovinu Bezgrešne pozivam sve za duhovnu pripremu. Taj dan obaviti ćemo i posvetu Bezgrešnom Srcu Marijinom. Molimo se...
6. OBNOVA CRKVE – doprinosom od 200 kn za Oštarije ili 150 kn za Cerovnik:

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

*Pripravljajmo
put Gospodinu
koji dolazi!!!
Poravnimo Mu
staze svojeg srca
kako bi ga
mogao pohoditi
i u njemu se
nastaniti!!!*

ssf.hr
fona
Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

26. studenoga 2017. • KRIST KRALJ • God. VIII. • br. 48 (378)

Sjest će na prijestolje slave svoje

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju: U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima: »Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje slave svoje. I sabrat će se pred njim svi narodi, a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce od jaraca. Postavit će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva. Tada će kralj reći onima sebi zdesna: 'Dodite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta! Jer ogladnjih i dadoste mi jesti; ožednjih i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnuste me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dodoste k meni.' Tada će mu pravednici odgovoriti: 'Gospodine, kada te to vidjesmo gladna i nahranismo te; ili žedna i napojismo te? Kada te vidjesmo kao stranca i primismo; ili gola i zaogrnuismo te? Kada te vidjesmo bolesna ili u tamnici i dodosmo k tebi?' A kralj će im odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!' Zatim će reći i onima slijeva: 'Odlazite od mene, prokleti, u oganj vječni, pripremljen đavlu i anđelima njegovim! Jer ogladnjih i ne dadoste mi jesti; ožednjih i ne dadoste mi piti; stranac bijah i ne primiste me; gol i ne zaogrnuste me; bolestan i u tamnici i ne pohodiste me!' Tada će mu i oni odgovoriti: 'Gospodine, a kada te to vidjesmo gladna, ili žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u tamnici, i ne poslužismo te?' Tada će im on odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god ne učiniste jednomu od ovih najmanjih, ni meni ne učiniste.' I otići će ovi u muku vječnu, a pravednici u život vječni. « *Riječ Gospodnja. (Mt 25, 31-46)*

Kralj

„Kralj“ – tako su te mnogi nazivali, Gospodine, veselili se pred tobom, palmama te pozdravljali, ogrtače po ulicama prostirali. „Kralj“ – tako su ti se rugali, Gospodine, trnovu krunu na glavu ti nataknuili i izložili te ruganju naroda. „Kralj“ si ti za sva vremena, jer nisi poput drugih koji naručuju slavlja i svoju moć grade na nemoći drugih - jer si ti pokazao da kralj može biti samo onaj koji nije kralj. Samo si ti „kralj“ koji zaslužuje štovanje, i nitko drugi!

U Kristovo kraljevstvo put iz "zemaljske" smrti do "nebeskog" života vodi preko djela ljubavi. Ako ovo sažmemo u kratku formulu, onda moramo ustvrditi kako je za svakog kršćanina potrebno da: s jedne strane bude okrenut prema "konačnom vremenu"; da se potpuno angažira sada; da postoje životne zajednice koje će djelovati prema vani iz nutarnjeg, duhovnog područja; da se daju poticaji za uređenje života (Crkva mora postati nositeljica nade); ljubav Božja mora, govoreno u slici - puhati u jedro, mora biti primjetna radosna, tješiteljska i oslobađajuća; da ondje gdje su Božje pravo i dužnosti prema ljudima u opasnosti, treba zvoniti na uzbunu te da plivati protiv struje veoma je teško, jer pojedincu dolazi mnogo toga nasuprot. (don I. Matulić)

Posveta Isusu po Mariji - ukratko o posveti

Evangelje po Ivanu: Uz križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci: "Ženo! Evo ti sina!" Zatim reče učeniku: "Evo ti majke!" I od toga časa uze je učenik k sebi.

Enciklika OTKUPITELJEVA MAJKA Redemptoris Mater (1987)

„Mogli bismo reći da materinstvo i „u redu milosti“ ima analogne crte s onim što je „u redu prirode“ značajka sjedinjenja majke sa sinom. U tom svjetlu bolje razumijemo zašto je u oporuci Kristovoj na Golgoti novo materinstvo njegove majke bilo izraženo u singularu, u odnosu na jednog čovjeka.“ Evo ti sina!“ Osim toga, može se reći da je mu tim istim riječima u punini naznačen razlog marijanske dimenzije života Kristovih učenika, ne samo Ivana koji u tom trenutku stajao zajedno s majkom svoga Učitelja pod križem nego i svakog kršćanina. Otkupitelj povjerava svoju majku učeniku te mu je u isto vrijeme daje kao majku. Marijino materinstvo što postaje baština čovjekova jest dar što ga Krist osobno dariva svakome čovjeku. Otkupitelj povjerava svoju majku Ivanu, a u

isto tako povjerava Ivana Mariji. Podno križa započinje ona izvanredna povjera čovjeka Majci Kristovoj koja je u povijesti Crkve bila prakticirana i izražavana na više načina.

Kad isti apostol i evanđelista, pošto je donio riječi što ih je Isus izgovorio na križu svojoj majci i njemu samome, dodaje: „i od toga časa uze je učenik k sebi“ (Iv 19,27), onda time očigledno želi reći da je učeniku dodijeljena uloga sina te se odsad brinuo za majku svoga ljubljenog Učitelja. A budući da je Marija bila dana za majku baš njemu osobno, ta tvrdnja, makar samo neizravno, ukazuje na sve ono što izražava intimni odnos prema majci. I sve se to može uključiti u riječ „povjera“. Povjera je odgovor ljubavi jedne osobe, a na osobit način ljubavi majke.“

Marijanska se dimenzija života Kristova učenika na poseban izražava po činu takve sinovske povjere majci Božjoj koja je započela s Kristovom oporukom na Golgoti. Kada se kršćanin sinovski povjerava Mariji, i on, poput apostola Ivana, „uzima k sebi“ Mariju, Majku Kristovu i uvodi je u svekoliki prostor svog unutarnjeg života, to jest u svoj ljudski i kršćanski „ja“. Uze je k sebi!“

Na taj način on nastoji da uđe u ozračje djelovanja one „majčinske ljubavi“ s kojom se Majka Otkupiteljeva „brine za braću svoga Sina“ te „materinskom ljubavlju surađuje njihovu rođenju i odgoju“ prema mjeri dara koja je svakome vlastita, u snazi Kristova Duha. Na taj način možemo protumačiti i ono materinstvo po Duhu koje je pod križem i u dvorani Posljednje večere postalo Marijinom zadaćom“ (RM 45).

Papa piše i o važnosti Monfortove duhovnosti za čitavu katoličku Crkvu govoreći: Osim toga marijanska „duhovnost“ i odgovarajuća pobožnost ima vrlo bogati izvor u povijesnom iskustvu osoba i različitih kršćanskih zajednica što žive među pucima i narodima sve zemlje. U tom smislu, među tolikim svjedocima u učiteljima takve duhovnosti rado podsjećam i na lik sv. Ljudevita Mariju Grigniona Montfortskog koji je kršćanima ponudio posvetu Kristu po Marijinim rukama kao uspješno sredstvo da kršćanin može vjerno zaživjeti svoje krsne zavjete. Ističem sa zadovoljstvom činjenicu kako i u našim danima ima dosta novih očitovanja ove duhovnosti i pobožnosti» (RM 48).

Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji (2001)

Posveta – povjeravanje Mariji: „Prateći povijest pobožnosti susreću se različita – osobna i zajednička – iskustva „posvete – predanja – povjeravanja Djevici Mariji“ (oblatio, servitus, commendatio, dedicatio).. Ona se odražavaju u molitvenicima i u statutima marijanskih udruga, društava, u kojima pronalazimo obrasce „posvete“ i molitve koje nju imaju u vidu ili su sjećanje na nju. Glede pobožne prakse „posvete Mariji“ nimalo nisu rijetki izražaji poštovanja rimskih papa, a poznati su i obrasci koje su oni javno molili. Veoma poznati učitelj duhovnosti koja podupire takvu praksu jest Ljudevit Maria Grignon de Montfort, „koji je kršćanima predlagao posvetu Kristu po Marijinim rukama kao učinkovito sredstvo za vjerno življenje krsnih obećanja.

U svjetlu Kristove oporuke (usp. Iv 19, 25-27), čin „posvete“ je svjesno priznavanje jedinstvenoga mjesta koje zauzima Marija iz Nazareta u otajstvu Krista i Crkve, primjerne i sveopće vrijednosti njezina evanđeoskog svjedočanstva, pouzdanja u njezin zagovor i učinkovitost njezine zaštite, mnogovrsne majčinske uloge koju ona vrši kao prava Majka u redu milosti, na korist svih i svakoga od svoje djece. Ipak, primjećuje se da se pojam „posveta“ koristi stanovitom širinom i netočnošću: kaže se na primjer, 'posvetiti djecu Majci Božjoj', kada se zapravo kani malene staviti samo pod zaštitu Blažene Djevice i moliti za njih majčinski blagoslov“. Razumljiv je također prijedlog koji dolazi s različitih strana da se umjesto pojma „posveta“ koriste drugi pojmovi kao što su : „povjerenje“ ili „darivanje“. Uistinu, u našem vremenu, napredak koji je učinjen u liturgijskoj teologiji i zahtjev za strogom uporabom pojmova predlažu pridržavanje pojma posveta za prikazivanje sebe samih, koje za cilj ima Boga, za obilježja ukupnosti i trajnosti, za jamstvo – zahvat Crkve, a za temelj – sakramente krštenja i potvrde.

U svakome slučaju, glede te prakse potrebno je poučiti vjernike o njezinoj naravi. Ona, premda pokazuje obilježja posvemašnjega i trajnoga dara, samo je analogna u odnosu na „posvetu Bogu“; mora biti plod ne tek prolaznog osjećaja, već osobne, slobodne, zrele odluke u ozračju ispravna milosnog dinamizma; mora biti izražena na ispravan način, na, takoreći, liturgijskom tragu: Ona po Kristu u Duhu Svetome, usrdno moleći slavni zagovor Blažene Djevice Marije, kojoj se posvema povjerava, kako bi se s vjernošću poštovala krsna obećanja i živjelo u djetinjem stavu prema njoj; treba se izvršiti izvan slavlja euharistijske žrtve, budući da se radi o gesti pobožnosti, koju liturgija ne može usvojiti: naime povjeravanje Mariji bitno se razlikuje od ostalih oblika liturgijskih posveta“ (usp. Direktorij 204.)